REGULÆ SACERDOTUM SOCIETATIS JESU.

ROMÆ MDCCCV.

Typis Junchi apud Carolum Mordacchini.
Superiorum Facultate.

REGULÆ
SACERDOTUM.

1. Quæ de disciplina religiosa in Regulis, & Instituto nostro servanda omnibus proposita sunt, ea Sacerdotes, pro ratione sui gradus, sibi præcipue dicta existiment, & observent. *Disciplina religiosa.*

2. Divinum Officium nitantur attente, devote, & opportuno tempore recitare. *Officium Divinum, ut recitandum.*

3. Ita vivere studeant, ut quotidie merito celebrare possint; ad idque conducet (quamvis ex Constitutione octavo ut minimum quoque die confiteri teneantur) sæpius in hebdomada confiteri. *Quoties confitebuntur. In Exam. c. 14. §. 15.*

4. Cærimonias Missæ ex usu Romano accurate unusquisque observet; in eaque celebranda pronunciationem, & quamcumque aliam exteriorem actionem ita moderetur, ut non minus aliorum ædificationi, quam propriæ devotioni serviat; & ideo semihoram in faciendo Sacro nec multum excedat, neque ita brevis sit, ut illam non expleat. *Cærimoniæ in missa servandæ. P. 4. c. 8 §. 2.*

5. Qui in Summo Altari Sacra facturi sunt, simulatque campanæ se vocantis pulsum audierint, vel admoniti fuerint, ad *Admoniti ad sacrum statim ibunt. P. 4. c. 8. §. 6. & litt. F., &*

can. 21. Cong. 1. & can. 20. Cong. 2. ad vestes sacerdotales induendas se conferant, ut in tempore exire ex Sacristia possint.

Doctrina Christiana sit illis curæ. 6. Salutare tradendæ Doctrinæ Christianæ ministerium pueris, ac rudibus, quod a sui origine nostra Societas tanto affectu complexa est, pari omnes studio promovere curent.

Exercitiorum spiritualium usus. *P. 4. c. 8. §. 5. & p. 7. c. 4. §. 8., & lit. F.* 7. Intelligant sibi ratione peculiari incumbere, ut Exercitiorum Spiritualium, quæ tantopere ad Dei obsequium conferre cernuntur, usum valde familiarem habeant; quo, & alios ad ea suscipienda adducere, & in eo tam utili armorum spiritualium genere tractando dexteritatem habere possint.

Auditionem Confessionum magni faciant. *P. 7. c. 4. §. 5.* 8. Omnes ii, quibus ex Obedientia Confessiones audiendi sanctum munus committitur, multum ad id affici studeant, & tamquam nostri Instituti valde proprium magni faciant.

Confessiones nonnisi deputati audiant. *P. 7. c. 4. §. 5.* 9. Nemo ad Confessiones audiendas accedat, nisi a Superiore deputatus, & qui simul intelligat, quam facultatem ad hoc munus ab eo habeat.

Modum administrandi Sacramenta addiscant. *P. 4. c. 8. §. 4. & litt. D.* 10. Modum ea Sacramenta ministrandi, quæ Sacerdotes nostræ Societatis tractare possunt, perspectum omnes habeant, in eoque uniformes sint, quantum Regionum varietas patietur: formam ta-

tamen, & rationem absolvendi ab excommunicatione, & aliis censuris, & peccatis, eamdem omnes sequantur; attendantque, ne, ex modo utendi facultatibus Societatis, Ordinarii, & Parochi jure offendi possint. *P. 8. c. 1. §. 8. & p. 10. §. 9.*

11. In Casibus Conscientiæ, iisque præsertim, qui ad censuras, casus reservatos, restitutiones pertinent, sese diligenter exerceant; earumque rerum Compendia, & brevem interrogandi methodum, ac contra singulorum peccatorum species exempla, & dicta Sanctorum, atque alia salutaria remedia comparare studeant. *Quæ ad confessionem spectant. P. 4. cap. 8. & litt. D.*

12. Confessarii inter seipsos, & in modo procedendi cum pœnitentibus conformes esse curent: & quantum res tulerit, ita aliorum Confessariorum existimationi unusquisque consulat, ut omnes intelligant, mutuo Caritatis, & uniformis Doctrinæ vinculo, Societatis Confessarios in Christo esse colligatos. *Caritas, & uniformitas doctrinæ. P. 3. c. 1. §. 18. & p. 8. c. 1. §. 8. & p. 10. §. 9.*

13. Vocati ad Ecclesiam ad Confessiones audiendas, statim cum animi alacritate eo se conferant; & quo major pœnitentium multitudo futura est, eo magis tempestive ab aliis occupationibus se expediant. *Parati sint, cum vocantur.*

Confessiones tempore concionis.

14. In Templo Confessiones, dum Concio fit, vel Sacra Lectio, nemo audiat.

Modus in confessionibus audiendis.

15. Confessarii ita audiant pœnitentes, ut mutuum aspectum fugiant; sic enim attentius, & liberius audient: quod si locus non erit ejusmodi, ut tabula Confessarium a confitente dividat, manus interposita inter faciem propriam, & confitentem, qui ad latus esse debet, id præstabit. Mulierum vero Confessiones non audiantut, nisi ad crates, etiamsi sint puellulæ.

Decr. 93. §. 12. Congr. 7. ex Inst. pro Conf.

Quales cum mulieribus.

16. In audiendis Confessionibus, feminarum præsertim, severos potius se, quam familiares exhibeant: in universum tamen paterna quædam, & spiritualis gravitas in eis eluceat.

Eas breviter expediant.

17. Eos, qui crebrius confitentur, maxime feminas, breviter expediant, nec de rebus ad Confessionem non pertinentibus in Confessione loquantur: extra Confessionem vero, si oportebit eas alloqui, id fiat in loco patenti; nec longum sermonem misceant, & oculos modeste demissos habeant.

Socii præsentia.

P. 3. c. 1. §. 3.

18. Quando quis a Superiore mittetur ad Confessiones feminarum audiendas, vel alia de causa eas adierit, socius, quem Superior ipsi designabit, quamdiu cum feminis Sacerdos loquetur, eo in loco erit,

erit, unde videre eos, sed non, quæ secreta esse oportet, audire possit, quantum loci dispositio patietur; quod si non pateretur, curet omnino Sacerdos, ne ostium sit clausum, nec locus obscurus.

19. Particularem personarum, præsertim feminarum, curam nemo suscipiat: & quamvis Confessarius pro suo munere in vita spirituali pœnitentem instituat; nullius tamen obedientiam admittat. Nullius curam suscipiat. P. 6. c. 3. §. 5.

20. Si quis uni confiteri solitus, ab eodem alium Confessarium adeundi facultatem petierit, vel, ea non petita, adierit, id sibi gratum esse Confessarius benigne ostendat. Quid si alteri confiteri velint.

21. Ut sanitatis etiam ratio ad Dei Gloriam habeatur, Confessiones mane ad horam usque prandii tantum audiant; ita ut cum signum primæ mensæ audietur, studeant se ita accommodare, ut ad secundam accedant; nisi forte pœnitentium necessitas aliud exigat. Tempus audiendi confessiones.

22. Nemini aut petere, aut accipere quidquam liceat, sive ab iis, quorum Confessiones audiverit, sive ab aliis, quod vel in pauperes distribuat, vel alteri satisfactionis nomine restituat; nisi Superior, cum opus esset, secus faciendum judicaret. Nil inscio Superiore petant.

 23. Etsi

Neminem ad emittenda vota inducant.

23. Etsi Vota ad perfectionis statum pertinentia, ut sancta laudari debent, & circa ea Confessarii consilium, sed magna cum consideratione, dare possint: quia tamen non humanam, sed divinam vocationem requirunt, nemo ad ea emittenda quempiam inducat; verum ad orationem tales hortetur, ut a Deo adjuti vocationem suam melius intelligant, & exequantur.

Quid cum propensis ad Religionem.

24. Si quos viderint ad Religionem propensos, non facile ad unam potius, quam ad aliam, ad hoc, quam ad illud Monasterium invitent; sed liberam illis suam electionem relinquant; poterunt tamen petentibus consilium eas Religiones, vel Monasteria proponere, quæ illis magis commoda in Domino judicaverint.

Nulli habitum certum præscribat.

25. Nullus eis, quorum audit Confessiones, certum vestimenti genus, hunc, aut illum habitum, vel colorem præscribat: tametsi omnes ad honestum, & suo statui convenientem vestitum hortari possint.

Communio secularibus quando permittenda.

26. Ut pium est, ad frequenter communicandum fideles exhortari; ita quos ad id propensos viderint, admonere debent, ne crebrius, quam octavo quoque die accedant, præsertim si matrimonio sint conjuncti.

27. Ad-

27. Admoneat eos, qui sibi confitentur, a Dominica Palmarum ad Dominicam in Albis inclusive, eo tempore (nisi aliud consuetudo loci postulaverit) debere semel in sua Parochia communicare, exceptis peregrinis, & iis, qui facultatem haberent, & reliquis, quos jus excipit.

Communio in Paschate. *P. 7. c. 4. lit. D.*

28. Qui vocantur ad juvandos eos, qui morti vicini sunt, ea in promptu habeant, quæ eo tempore, in quo tantum est momenti, usui esse possint; tamdiuque illis adsint, quamdiu sola necessitas postulabit. Ceterum etsi, cum opus est, ægrotos ad condenda testamenta hortari conveniat, iis tamen conficiendis non assistant.

Quomodo cum moribundis se gerant. *P. 4. c. 8. §. 7. & litt. G.*

RE-

REGULÆ CONCIONATORUM.

Sacerdotum Regulas observent.

1. Regulæ, quæ Sacerdotibus propositæ sunt, eas sibi Concionatores inprimis commendatas existiment, nec minore cura, quam ceteri observent.

Media sibi conferentia ad id muneris. *P. 10. §. 2.*

2. Memores sint vocatos se esse ad reducendas animas suo Creatori; quod, cum sit opus omnium difficillimum, summo studio media illa adhibeant, quæ instrumentum cum Deo conjungunt: ejusmodi sunt solidæ virtutes, ac præcipue caritas, pura intentio divini servitii, familiaritas cum Deo in spiritualibus devotionis exercitiis, & zelus sincerus animarum ad Gloriam Divinæ Majestatis.

Sint ceteris exemplo. *P. 7. c. 4. §. 2.*

3. Enitantur cum Dei gratia esse ceteris exemplo; ut non minus vita, quam doctrina, ad omnem virtutem proximos alliciant.

Sacr. Scripturæ, & Patribus vacent. *P. 4. c. 8. lit. B. & F.*

4. Lectioni Sacræ Scripturæ, ac Patrum præcipue incumbant: conferet etiam peculiari studio vidisse Evangelia toto anno currentia, & in eis ea, quæ usui esse possunt, adnotasse; itemque compendium fecisse explicationis rerum ad Fidem, & Christianam vitam necessariarum;

rum; atque in communes locos redegisse omnia, quæ ad virtutum commendationem, & peccatorum detestationem pertinent.

Quæ ad bene concionandum juvabunt. P.4. c.8. lit.C.

5. Conferet vidisse Præceptiones, si quas de modo concionandi illi tradunt, qui bene hoc munus obierunt; bonos audisse Prædicatores, & in concionibus Domi, vel in aliis locis minus frequentibus se exercuisse.

Corrigi optent. P.4. c.8. lit.C.

6. Optare debent, ut admoneantur, si quid in Concione corrigendum videbitur iis, qui a Superiore ad id deputati fuerint, & humili, & grato animo id accipere.

Parati sint ad pueros, & rudes instruendos. In 1. Bul. nostri Instit. & p. 5. c. 3. lit. B. p. 7. c. 4. §. 7.

7. Ita operam suam in celebrioribus Concionibus libenter impendant, ut non minus ad docendos pueros, & alios rudes instruendos, faciles, & paratos exhibeant.

Alii volenti concionari cedant.

8. Si quando occasio tulerit, ut alius eodem tempore concionari velit, quantum in ipsis erit, libenter cedant.

Utilitatem auditorum curabunt. P.4. c. 8. §. 3. & litt. B.

9. Ea populo proponant, quæ ad captum, & utilitatem auditorum erunt accomodata; iisque insistant, quæ ad Christianam institutionem, atque ad extirpanda vitia, & virtutes inserendas valent; & a rerum subtilium curiosa tractatione se abstineant.

10. Com-

Quæ commendare debeant. *In ult. reg. libri Exerc. regul. 1. Ibid. reg. 7.*

10. Commendare debent Confessionis, & Eucharistiæ frequentem usum, in bonis operibus profectum, & perseverantiam, Ecclesiasticarum Cœrimoniarum observationem, & cetera, quæ ad Cultum Divinum pertinent, eamque obedientiam, quæ Principibus, & Prælatis, qui Dei in terris vices gerunt, exhibenda est.

Ibid. reg. 3. Ibid. reg. 6. Ibid. reg. 10.

11. Commendabunt etiam peculiari ratione pœnitentiæ, & misericordiæ opera, sanctarum precum, & aliarum piarum devotionum exercitia, utilium librorum lectionem, & bonam filiorum educationem.

Neminem in particulari reprehendant.

12. Cum experientia doceat, & sanctæ memoriæ Pater Ignatius scriptum reliquerit, nihil utilitatis percipi ex iis Concionibus, in quibus Principes, & Magistratus, reipublicæ Prælati, & alii Ecclesiastici in particulari reprehenduntur; Concionatores nostri ab hujusmodi reprehensionibus se abstineant.

Nec tacite religiosos, &c. *P. 3. c. 1. lit. S.*

13. Caveant, ne Religiosos aliorum Ordinum, quos revereri, & observare debent, etiam tacite videantur reprehendere: & quamvis Nostros ad majores in virtute progressus excitare possint, præsertim in domesticis exhortationibus; reprehensionem tamen alicujus particularis,

ris, vel ipsius Societatis, ne attingant.

14. Ne rumoribus populi moveantur, ut nova, & parum confirmata in publicum afferant; & multo minus ea populo proponant, quæ alioqui dubia, & incerta sunt. A dubiis, & incertis abstineant.

15. Curent, ut rationem, & modum, quem observare debent in rebus populo denunciandis, & certis pauperibus, aliisque piis operibus commendandis, a Superiore accipiant. Modus res denunciandi, &c.

16. Caveant omnino, ne facetiis, aut inutilium rerum narratione Concionem contemptibilem faciant, iisque Auditores ad risum moveant; vel contra, ut ad fletum excitent, spectanda aliqua populo proponant, a communi in Societate concionandi consuetudine aliena, nisi in aliquo peculiari casu ad communem ædificationem pertinere Superior, pro ratione loci, judicaret. Facetias, & inutilia fugiant.

17. Ea, quæ dicturi sunt, diligenti præmeditatione, & peculiari ad Deum recursu (quatenus per tempus licebit) paranda erunt. Dicenda præmeditabuntur.

18. Caveant arrogantiam, & ostentationem in Concione; humilitatemque, cui ex intimo cordis affectu studere debent, in omni actione præseferant: quod Arrogantiam, & ostentationem fugiant.

si

si aliquid pro se, aut Societate cogantur respondere, ea modestia satisfaciant, ut causam Christi, non suam agere videantur.

Motus animorum præcipue spectandus. P. 4. c. 8. § 3.

19. Modus concionandi, qui a scholastico diversus esse debet, ita sit ad docendum comparatus, ut ad animorum motum præcipue dirigatur: cumque quæstio aliqua earum, quæ ad fidem, aut mores pertinent, modo aliquo tractanda erit, non ita exacte proponantur argumenta, quibus contraria pars confirmatur (nisi auditorium id postulet), ut simpliciores ipso proponendi modo offendi possint; sed eo pacto res exponatur, ut illi ex data explicatione solutionem eorum, quæ sibi in mentem venerint, aut ab aliis audiverint, facile colligant.

Verborum lenocinia fugiant.

20. Ne sint affectati, aut verborum lenocinia sectentur, nec studio politioris sermonis eos libros habeant familiares, ex quorum lectione detrimentum in spiritu accipiant, & seculare aliquid redoleant.

Ab exagerationibus abstineant.

21. In laudibus, & reprehensionibus a nimiis exagerationibus, & ab omni specie adulationis abstineant.

Modestia vocis, & gestus.

22. Gestus corporis sit modestus, & in quo gravitas quædam religiosa præcipue eluceat; vocemque accommodent ad res,

res, quas tractabunt; proinde eam, ubi non est opus, ne præter modum extollant, aut deprimant.

Horæ spatium ne excedant.

23. In concionibus, & lectionibus Templi, spatium horæ ne excedant.

De iis, qui foris concionantur. Decr. 93. §. 8. Congr. 7.

24. Qui in loca etiam remotiora concionaturi mittuntur, præter equum suum & Socii, tertium pro sarcinis ne addant. Cumque extra Collegia concionantur, victum potius, quam pecuniam pro victu, accipiant; idque apud Ecclesiasticum, vel alium honestum civem, vel convenienti aliquo Religiosis loco. Sit vero victus tenuis & parcus, ut Religiosos decet. Viaticum porro nonnisi necessarium pro solo itinere admittant.

RE-

REGULÆ

EORUM, QUI IN MISSIONIBUS VERSANTUR.

Scopus Societatis. *In decl. proœ. 4. p. litt. A. & p. 6. c. 3. §. 5.*

1. Cum scopus, ad quem tendit Societas, sit varias mundi partes, ex Obedientia Summi Pontificis, vel Superioris Societatis peragrando, Verbum Dei prædicare, Confessiones audire, & reliquis, quibuscumque poterit, mediis uti ad animas, divina aspirante gratia, juvandas; quicumque in hujusmodi Missionibus versantur, sibi persuadeant, rem maximi ponderis in Societate sibi commissam esse, atque ita se comparare studeant, ut apta Dei instrumenta ad rem tantam esse possint.

Indifferentia. *P. 3. c. 2. lit. G. & p. 7. c. 1. §. 1. & c. 4. §. 1.*

2. Quia vocationis nostræ est vitam agere in quavis mundi plaga, ubi majus Dei obsequium, & animarum auxilium speratur; unusquisque paratus esse debet, ut in ea vineæ Christi parte, atque opere se exerceat, quod ipsi commissum fuerit, sive per varia loca discurrendo, sive in quibusdam continenter residendo.

Libera sui dispositio. *P. 7. c. 1. §. 1. Ibid. litt. K.*

3. Unusquisque plenam in his, ac liberam sui dispositionem Superiori, qui eum Christi loco dirigit, relinquat: poterit

Æ

NIBUS

endit So-
ex Obe-
uperioris
Dei præ-
reliquis,
ti ad ani-
ırandas;
ibus ver-
maximi
ssam es-
ant, ut
am esse

st vitam
bi majus
uxilium
sse de-
, atque
nissum
rendo,
idendo.
, ac li-
ri, qui
t: po-
terit

terit tamen motus animi, aut cogitationes, quæ in contrarium occurrunt, illi proponere, subjiciendo suum sentire, & velle ei, quod ipse in Domino judicaverit.

4. Ei, qui mittendus erit, plurimum conveniet, ut intelligat a Superioribus scopum suæ Missionis, & effectum, cujus gratia mittitur; id quod in scriptis, si fieri potest, habere curabit. Finem missionis a Superiore intelligat. P. 7. c. 1. §. 5.

5. Cum oppidatim missi fuerint ad fructificandum in agro Domini, dabunt operam, quoad fieri poterit, ut more pauperum Evangelium prædicent: proinde & pedites, vel in toto, vel in parte iter facient, si eos Superior id præstare posse judicaverit, & ex eleemosynis, vel oblatis, vel cum ædificatione emendicatis vivent; nisi alia ipsis a Superiore sustentationis ratio sit constituta. Modus servandus cum oppidatim mittuntur. P. 7. c. 2. litt. G. Can. 12. congr. 3.

6. Si nullum eis à Superiore designatum fuerit Hospitium, intelligant sibi ad aliquod Hospitale, tamquam ad hospitium pauperum esse divertendum; si tamen honestum id sit, atque ad exercenda ex eo ministeria Societatis accommodatum: alioqui convenientius erit, ut in domum pii alicujus, & exemplaris Ecclesiastici, aliumque ejusmodi locum se recipiant, in quo cum ædificatione manere possint. Ad quos divertendum.

Ordinarium primum adeant. P. 10. §. 11. & litt. B.

7. Cum ingressi fuerint loca ea, in quibus Ordinarii resident, eos quamprimum adeant, suamque operam illis submisse offerant, & facultatem ad exercenda Societatis ministeria modeste, ac religiose petant, eosque omnes tam Ecclesiasticos, præcipue Parochos, quam seculares, quorum auctoritate, aut favore opus habent, benevolos sibi facere studeant.

Agnoscant, qui eos juvare possunt.

8. Cum eo pervenerint, ubi diutius immorari debent, prudenter, ac mature operam dabunt, ut notitiam habeant probatorum virorum, & pietate, ac rebus agendis insigniorum, quorum informatione, vel auxilio juvari possint ad ministeria Societatis majore cum fructu animarum exercenda.

Orationes pro Missionibus. P. 7. c. 1. li. M. & c. 4. §. 3.

9. Qui in Missione Superior erit, initio suscipiendorum operum, vel quando major subsidii necessitas cernitur, (quod res magni momenti sint, vel difficultates graves incidant) applicabit, curabitque applicari Missas, & Orationes, ut omnia cedant ad majorem Dei gloriam, & proximorum utilitatem.

In quibus se exercebunt. P. 7. c. 3. §. 2.

10. Si iis, qui mittuntur, non fuerit injunctum, ut medio aliquo utantur limitato, quale esset, vel legere, vel prædicare &c., in iis tantum se exercebunt,

qui-

quibus Societas uti solet juxta Constitutiones : conferre tamen illa cum eo Superiore, qui eis proprior fuerit, semper erit securius. *Ibid. litt. A.*

11. Media spiritualia, quibus juxta Institutum Societatis, & beneplacitum Superioris uti poterunt, fere sunt ministerium verbi Dei in prædicationibus, sacris lectionibus, privatisque exhortationibus, & colloquiis, Sacramentorum Confessionis, & Eucharistiæ administratio, Exercitiorum Spiritualium traditio, dissidentium reconciliatio, casuum conscientiæ ad Ecclesiasticos, eorumque officii magis privata explicatio, & Christianæ Doctrinæ ad pueros, ac alios rudes publica declaratio. Quibus mediis spiritualibus utentur. *P. 4. c. 8. & P. 7. c. 4.*

12. Corporalibus etiam pietatis operibus, quantum spiritualia permittent, & vires patientur, incumbere poterunt, ut infirmos, præcipue in Xenodochiis, per se, vel per alios juvando, & pauperes, atque in custodiis detentos, quatenus licebit, eodem modo sublevando. Corporalibus pietatis operibus vacandum *P. 7. c. 4. § 9.*

13. Etsi certus ordo in nostris ministeriis exercendis præscribi non potest; plerumque tamen utilius erit, & securius ab humilioribus inchoare, ut a Doctrina Christiana pueris explicanda, ab ægrotis hospitalium invisendis, eorumque, & Ab humilioribus ministeriis inchoandum.

aliorum magis indigentium Confessionibus audiendis.

Divina media præcipuæ adhibenda.

14. Quamquam humana media non solum spernenda non sunt; sed etiam, cum opus est, prudenter, & religiose adhibenda; divinis tamen, & nostri Instituti magis propriis præcipue utendum est, in eisque magis fidendum; orandusque Deus, ut iis omnibus det eam efficaciam, quæ sit proposito fini consequendo necessaria.

Omnibus omnia fiant.

15. Juxta eam Caritatis regulam, qua se Apostolus omnia omnibus faciebat, ut omnes lucrifaceret, expediet nonnumquam, ut ingenio eorum, cum quibus agent, initio se attemperent (quatenus ratio, & virtus ferent), ita tamen, ut meminerint ad id tamdem eos cum Dei gratia perducere, quod illis in Domino magis conferre judicabunt.

Animi magnitudo.

16. Eam animi magnitudinem, & æquabilitatem retinere studeant, ut & prosperis successibus, & adversis superiores sint; quo nullo eventu fracti, nec religiosæ modestiæ, nec sanctæ libertatis, nec bonæ de se conceptæ existimationis, quæ ad fructum colligendum necessaria est, quidquam amittant.

Qnid cum male affectis erga

17. Si quos erga se, aut Societatem male affectos esse intellexerint, (præsertim

tim non vulgaris auctoritatis homines) aut qui nostra ministeria impediant, non solum pro eis orabunt; sed etiam convenientem aliquam rationem inibunt, ut eos amicos, aut saltem non adversarios faciant. Ad quam rem non parum conferet, si, data occasione, Instituti nostri rationem illis exponant, nullumque officii genus prætermittant, quo illos, cum opportunum fuerit, sincere, ac religiose demereri, & conciliare possint..

Societatem faciendum. P. 10. litt. B.

18. Si quando Prælatum aliquem in visitanda dioecesi comitabuntur, nihil se in negotiis ad visitationem spectantibus, aliisque id genus ad jurisdictionem pertinentibus immisceant; sed iis tantum ministeriis attendant, quæ sunt nostri Instituti propria.

Alienis a nostro instituto ne se implicent. P. 4. c. 11. §. 3.

19. Quamvis optare debent, ut in sua quisque vocatione proficiat, æquumque est, ut pro suo munere ad eam rem omnes hortentur; nullam tamen reformandi Cleri, aut Monialium, aliorumque Religiosorum curæ partem admittant: sic enim fiet, ut, & munus suum sine impedimento exequi, & populum ad uberiorem fructum ex visitatione percipiendum sine offensione disponere possint.

Nullam reformandi Cleri curam admittant. P. 6. c. 3. §. 5.

20. Cum præter id, quod eis fuerit peculiari ratione injunctum, res aliqua divi-

Occasiones divini servitii non omittant.

P. 7. c. 1. §. 7. divini servitii se obtulerit, in qua possint sine detrimento suæ Missionis suam operam ponere, opportunitatem, quam Deus ad eam dederit, quantum in eodem convenire judicabunt, e manibus elabi non sinent.

Excursiones facere licebit. *Ibidem.* 21. Si in locis designatis diutius residendum erit, locumque dederint præcipua negotia (quæ nunquam propter alias occasiones, licet bonas, divini obsequii posthabebunt) excursiones aliquas facere, si eas cum fructu fore judicabunt, non erit inconveniens.

Congregationibus statuta non condent. 22. Sine facultate Superioris nulli Confraternitati, Congregationique Statuta condent, seu vetus illa sit, seu nova instituenda videatur. De nova autem instituenda, & quæ nullibi sit in usu, non prius agent, quam Superiorem consulant.

Quod cæpta constituant. 23. Quæ, Deo auctore, perficient, ea, quantum licebit, ita constituant, ut stabilia sint, & diu durare possint. Quod facilius obtinebunt, si res convenienti ordine disponant, earumque bonum progressum iis commendent, quorum exemplo, auctoritate, studio, & diligentia facile conservari, & promoveri possint.

Quoties, & ad quem scribendum. 24. Scribent ad eum, quem designaverit ille, a quo missi sunt, singulis

heb-

hebdomadis, vel quoties ipsis fuerit constitutum, & quantum fieri potest, totius successus eum certiorem reddant, quemadmodum personæ, & negotia exegerint, ut consilio, & aliis auxiliis juvari possint. *Can. 18. Congreg. 2. pag. 7. cap. 2. §. 2.*

25. Cum propter nullas occupationes intermittendum sit propriæ perfectionis studium, diligenter animadvertant, ne prætextu procurandæ aliorum salutis, propriæ perfectionis obliviscantur, ipsamque propriam salutem ea ratione in discrimen adducant: sed sæpe illud Domini mente revolvant; *Quid prodest homini, si universum mundum lucretur; animæ vero suæ detrimentum patiatur?* sibique illud D. Pauli unusquisque dictum existimet; *Attende tibi, & doctrinæ, insta in illis, hoc enim faciens, & te ipsum salvum facies, & eos, qui te audiunt.* Propriæ perfectionis sint memores. *P. 3. c. 1. §. 20.* *Matth. 16. 26.* *1. ad Thim. 4. 6.*

26. Hanc ob rem caveant, ne consueta in Collegiis, ac Domibus orandi, & examinandæ conscientiæ exercitia imminuant, nisi si quando necessitas, aut in eventu aliquo caritas aliud faciendum postularet. Conversationem cum secularibus nimiam non habeant, aut incautam, aut quæ secularem sapiat; sed in omnibus se integritatis, & gravitatis exem- Spiritualia in collegiis consueta non imminuant. *P. 7. c. 4. §. 2.*

plum præbeant; atque in Summa Regularum Societatis, sive earum, quæ omnibus communes sunt, sive quæ ipsorum officij propriæ, quantum locus patitur, observationem non prætermittant.

Instructiones insuper observandæ. P. 7. c. 2. §. 2.

27. Præter hæc, si pro ratione diversarum Regionum, & Missionum qualitate alia quædam a Superioribus constituenda videbuntur; ea in peculiaribus instructionibus addita, pari diligentia observanda erunt.

IN-

INSTRUCTIO

PRO CONFESSARIIS SOCIETATIS.

1. Principio, quod habetur in Regula Provincialis 100. de maturitate Confessariorum, id in primis curandum, ut multo major ratio maturitatis habeatur in spiritu, moribus, & ædificatione: alioqui ætas, quæ conciliare etiam solet auctoritatem, non multum proderit. Prima ergo cura ponatur circa promotionem ad Sacerdotium, juxta ea, quæ dicuntur §. 1. ex Deputatione pro renovatione spiritus. Cavendum vero; ne spe futuræ emendationis adhibeatur hoc medium promotionis ad illos in spiritu juvandos, nisi aliunde constet emendatio. Ad hæc, quod præscriptum fuit anno 1590. §. 6. de biennio expectando recens ordinatis, ita servetur, ut & illo tempore, & etiam post illud, antequam ad mulierum Confessiones exponantur, occupentur virorum Confessionibus audiendis: tum ut majoribus laboribus assuescant, & fructuosius, ac latius occupentur; tum ut experiatur Societas, ecquid in hoc ministerio valeant; tum demum, ut hoc modo maturiores fiant, nec imparati accedant.

Maturitas in moribus, &c.

De promotione ad Sacerdotium.

Non nisi post biennium ad mulierum confessiones exponantur.

2. Re-

Ad crates mulieres audiendæ.

2. Regula 15. Sacerdotum, ut ad crates mulieres audiantur, omnino servetur, etiam in summa frequentia, neque excusationes admittantur, etiamsi sint puellulæ.

De non protrahendis colloquiis in confessionali.

3. Et quoniam plurima habet incommoda, si in confessionali longa protrahantur colloquia, omnino Regula 17. Sacerdotum exacte servetur, ne de rebus ad Confessionem non pertinentibus eo loco loquantur. Quod si contingat de aliis rebus ad consolationem, vel utilitatem illarum esse loquendum; id non flexis genibus in confessionali, sed stando, vel sedendo breviter, & modeste, demissis oculis (ut Regula dicit), fieri debet.

Extra Confessionem in patenti loco colloquantur.

Quare operæ pretium erit, nonnulla loca patentia, & decentia in aliqua templi parte, pro ratione regionis, assignare, ad quæ feminæ accedant, ut Nostros alloquantur: sic enim fiet, ut, & colloquia brevius finiantur, & minus frequenter accedant, cum pateat sermones illos non esse Confessionem, & non offendantur alii, dum existimant, Confessiones earum, quæ frequenter confitentur, adeo in longum protrahi; & ut omnis occasio præcidatur.

Quid cum de scrupulis, & spiritualibus Exercitiis agitur.

Si pœnitentes prætendant scrupulos, instruant illas Confessarii, ne historias narrent, & inutilia repetant; & in-

& interdum etiam ipsi sermonem abrumpant. Nam si vere scrupuli sunt, ubi id illis certo constet, nihil opus erit longas orationes audire. Quod si agatur de meditationibus, & spiritualibus exercitiis, fiat id potius per spirituales libellos Granatæ, & aliorum, quos apud se legant. Et si in aliquo casu particulari aliter faciendum esset, id non fiat, nisi consulto Superiore.

4. Servetur etiam Regula 21. Sacerdotum. Curetur etiam, ne Confessiones generales excipiantur earum, quæ semel generaliter alicui confessæ fuerant, nisi id exigeret manifesta necessitas Sacramenti ob Confessiones invalidas. Quod tamen in hujusmodi raro admodum probabile est posse contingere. De generaliter audiendis.

5. Constituantur Syndici, non modo Æditui, & aliqui ex sociis; sed nonnulli proximi Sacerdotes, qui observent, & Superiorem moneant, tam de prolixis Confessionibus, quam de colloquiis, quæ extra Confessionem protraherentur. Syndici.

6. Quæ matutino tempore sunt confessæ, vel sequenti die mane confiteri debent, non permittantur a prandio accedere prætextu Confessionis; sed si accesserint, Confessarii rejiciant in diem crastinum, si sunt communicaturæ; & si Manè confessæ non audiantur a prandio.

si illo ipso die, quo accedunt, communicaverint, differant ad diem sequentis Confessionis.

De socio secum retinendo.

7. Circa Regulam 18. Sacerdotum, de retinendo secum socio, omnino exacte servandam, invigilent Superiores diligenter, & acceptis his nostris convocent omnes Sacerdotes, illisque tum alia, quæ ad eos spectant, tum præcipue litteras nostras legant, quas de hac re 15. Julii anno 1585. ad Superiores dedimus.

Monendi.

Iis vero, qui suas Regulas 15. 16. 17. & 18. non servaverint, monitiones seriæ, & pœnitentiæ prima vice injungantur: & quamvis nobis non placuerit universim præceptum imponere Obedientiæ, ut id servent; tamen alicui particulari, qui eo fræno indigebit, poterit, ac etiam debebit Superior id imponere.

Etiam removendi a Confessione feminarum.

Quod si id non servare fuerint deprehensi, removeantur statim a Confessione feminarum, & nos moneamur, ut dispiciamus, an tales in Societate retinendi sint, utpote qui in re gravi, periculosa, & tam severe injuncta parere noluerint.

Quando locus infirmæ angustus est.

Quod si locus, ubi infirmæ jacent, ita angustus sit, ut per loci dispositionem fieri non possit, ut socius Patris adsit; cum primum Domum redierint, Superiorem moneant, ut is consideret, an secundo illuc

luc redeundum sit, vel potius (in quod magis inclinamus) ea cura propriis Parochis relinquenda. Quod ut melius omnino servetur, injungitur Superioribus omnibus, ut in publicis exhortationibus moneant omnes, quod, quamvis nulla sit peculiaris regula, quæ socios moneat, ut ipsi Superiori significent, cum redierint, an Sacerdos Regulam servaverit; tamen & ex nostra hac peculiari ordinatione socii, & fratres omnes tenentur Superiorem ea de re vere, & sincere monere: quod si non fecerint, intelligant, nec suæ conscientiæ, nec Societatis bono se satisfacturos; & Superiores in eos, tamquam in inobedientes esse animadversuros. Sacerdotes vero, etiamsi maxime socii extra remanere vellent, nulla ratione id permittere debent; tum ne illi otiosa colloquia cum aliis misceant, tum ne ipsi sint sine teste.

Publicè Socii docendi de hac regula.

8. Circa Communionis frequentiam optandum est, ut servetur Regula 26. Sacerdotum, ne crebrius, quam octavo quoque die, &c. Sed quoniam in nonnullis Civitatibus, ubi passim major est Communionis frequentia, & cum nonnullis personis, quæ ab aliquo tempore frequentius in hebdomada communicantur, vix fieri poterit; saltem illud retineatur, ut

De communionis frequentia.

ut in futurum nec Confessariis, nec Rectoribus liceat dispensare, nisi tantum Provinciali, ut bis in hebdomada fieri possit. Cum iis vero, qui consuetudinem habent frequentius communicandi, curetur, quod suavius fieri possit. Illud tamen non dubium est, si Confessarii serio sibi persuadeant, id majori proximorum utilitati, Societatis bono, & aedificationi convenire; fore, ut cum utrisque feliciter omnia transigantur.

De mulieribus invisendis.

9. Et quoniam magna jactura temporis & fructus spiritualis in ministeriis, certe plusquam oportet, mos inolevit visitandi & salutandi; omnino necessarium duximus ad meliorem regulae illius observationem, quae de non invisendis mulieribus agit (est autem 72. Praepositi, & 70. Rectoris) aliquid certius statuere. Et sane extra casum necessitatis (qui esset, verbi gratia, in aliqua infirmitate, aut luctu, aut morte aliquorum, pii alicujus negotii, & hujusmodi) raro admodum spes ista magni fructus evenire potest. Quia tamen modus agendi Societatis, accepta beneficia, & declinatio rusticitatis cujusdam non permittunt, ut haec officia Nostris omnibus interdicantur, moderatione aliqua opus erit. Hanc nos commodissimam hoc quidem tempore ar-

arbitrati sumus, ut habeatur ratio tum personarum, quæ invisuntur, tum Nostrorum, qui invisunt. Itaque tria concurrere debent, ut aliqua digna existimetur, quæ a Nostris officii causa invisatur. Primum, ut sit persona Nobilis, & primaria: neque enim omnibus devotis cujuscumque gradus id officii par est præstare: cum satis possint in nostris Ecclesiis, & Confessionibus, & piis colloquiis, & juvari, & instrui. Secundo, ut sit bene merita non vulgariter de Societate. Tertio, ut in domo illa marito, cognatis, vel hujusmodi, id officii gratum potius, quam odiosum esse credatur. Ceterum, ne in designatione hujusmodi personarum errari contingat, volumus, cum Provincialis visitat singula Collegia, auditis Consultoribus, designet eas, quibus sine offensione, præter circumstantias jam dictas, id negari non debeat: ceteras omnes hujusmodi visitationes superfluas prohibeat. Nostri autem, qui id facere possunt, videntur eligendi quampaucissimi, nimirum Superior, qui quasi publico nomine pro Collegio id exhibeat (ita tamen, ut valde moderate & circumspecte id faciat, ut aliis exemplo præluceat), & Confessarius, cum quo, tamquam Patre spirituali, personæ, quæ visitan-

Tria requisita ad invisendum.

Personæ designentur.

sitandæ sunt, confidenter agere possint; qui si prohiberetur, maxime offenderentur. Ceteri vero, si quando expediat, ut aliquis mittatur, non ipsis petentibus, sed, Superiore suo nomine eos mittente, si fuerint viri serii, graves, & spirituales, poterunt interdum id præstare.

De iis omnibus Generalis monendus.

10. Provinciales autem in Visitationibus diligenter inquirant, quomodo hæc omnia serventur, & nos exacte moneant. Curent etiam, quod aliquando quibusdam litteris universalibus commendavimus, ut occasione Missionum Confessarii interdum mutentur; ne angustus sit fructus, si perpetuo cum nonnullis devotulis occupentur.

Ad hoc munus affecti sint.

11. Curandum, ut nostri Confessarii juxta Regulam Sacerdotum 8. multum afficiantur ad hoc munus, ut proximis pernecessarium, & nostri Instituti valde proprium: præcipue vero invigilandum, ne sint minus affecti, minusque prompti erga homines pauperes, aut vulgares. Quod si hos refugere deprehenderint Præfectus Ecclesiæ, vel Æditui, omnino Superiori significandum erit, ut Confessarium officii serio monere possit.

Præsertim erga pauperes.

Eorumdem munus, & spiritus.

12. Curandum item diligenter, ne numero potius pœnitentium, quam fructu eorum spirituali gaudeant; magisque solici-

liciti sint, ut ad veram contritionem pœnitentes promoveantur, vitia emendent, in via spirituali dirigantur, & promoveantur. Ac quoniam in hac parte notabilis remissio ex spiritus, ac zeli in Confessariis defectu advertitur; de hoc resuscitando elaborandum est: nec alia media efficaciora videntur, quam orationis, meditationis, ac mortificationis studium; otii declinatio; moderata, & ex spiritu Societatis ordinata cum externis conversatio; de spiritualibus rebus, & modo juvandi animas cum domesticis colloquutio; Regularum omnium, earum præsertim, quæ de feminarum Confessionibus præscribunt, ut superius dictum est, exacta observatio.

Quare tollendi sedulo, qui sequuntur, abusus, sicubi existant: plures horas dare pauculis feminis, ut aliis ad confitendum locus non sit; alias confiteri volentes arcere, ne filiæ propriæ spirituales (ut vocari consueverunt) expectare cogantur. Abusus tollendi.

13. Sicubi non est introductum, valde cupimus, ut introducatur, quod Romæ, & alibi fit, si accurrentium frequentia id postulet; ut scilicet designati Sacer- Designentur in templo statis diebus.

cerdotes statis diebus certis horis in Templo resideant, ut qui confiteri volunt, ad manum habeant Confessarium.

De formula absolvendi a censuris, &c.

14. Quæsierunt nonnulli, qua formula utendum esset nostris in absolutione ab Excommunicatione, & aliis Censuris, cum 10. Regula Sacerdotum omnibus eamdem præscribat. Respondimus, in foro quidem conscientiæ, quod frequens est, utendum formulis, quæ habentur in Directorio P. Polanci piæ memoriæ. Sed in foro exteriori, quod rarissime eveniet, si ex delegatione Prælatorum aliquando contingat, sequantur formulam in eo Episcopatu receptam.

Ad otium in parvis Collegiis vitandum.

15. Ad otium autem vitandum, & occurrendum quorumdam Nostrorum querimoniis, dicentium, in parvis aliquibus Collegiis non satis esse occupationum; quamvis nihil opus sit statuere, aut ordinare, cum ex Regulis, & Constitutionibus, & formula Instituti satis constet, non deesse plurima, in quibus juxta gratiam nostræ vocationis occupari debeamus; tamen, ut id Superiores quasi compendium præ oculis habeant, non erit inutile, si quæ nobis a Provincia Romana anno 1590. proposita fuere, quo-

quorumque copia jam fuit transmissa, inspiciant; ut Subditi juxta Superiorum arbitrium & voluntatem, habita locorum, temporum, & personarum ratione, in iis exerceantur.

REGULÆ
PRÆFECTI
RERUM SPIRITUALIUM.

Qualis esse debeat. P.4. c.10. §.7. P.3. c.1. §.12.

1. Præfectus Rerum Spiritualium cognitionem Instituti Societatis, & zelum boni progressus ipsius habeat, & in Obedientia, & Humilitate exemplum aliis præbeat, & amabilem se eis exhibeat, ut ad eum omnes confugiant, confidenterque sua omnia detegant, & ab eo consolationem, & auxilium sperent in Domino.

De quibus nostros instruat. Ibidem. P.10. §.2.

2. Instruat Nostros privatim, secundum uniuscujusque captum, quomodo interius, & exterius se habere debeant, & ad id exhortetur, & in memoriam redigat, & amanter admoneat, præsertim ut puram habeant intentionem divini servitii, & familiaritatem cum Deo in spiritualibus devotionis exercitiis, & zelum sincerum animarum.

Quid ab eis petet.

3. Petat, quem procedendi modum in Oratione, & Examine habeant, & si contra aliquem defectum examen particulare faciant, & si contra inordinatos affectus propria remedia adhibeant, & in soli-

solidis virtutibus acquirendis, præsertim in Obedientia, quid observent, & de pœnitentiis, & aliis devotionibus.

4. Sicubi in his a rectitudine deflexerint, eos dirigat, juxta modum Societatis; erga cujus Institutum curet, ut omnes bene affecti sint, & det operam, ut orandi, & meditandi modos, quos docuit Pater noster Ignatius in libro Exercitiorum, retineant, & ut illo libro familiarissime utantur; videatque, ne dum Nostri devotionem habere procurant, caput lædant, aut vires corporis nimis debilitent. Eos in quibus diriget.

5. Versatum ipsum esse oportebit in lectione librorum spiritualium, & unicuique decernat tempus, & modum cum fructu eos legendi, qui sint faciliores, & nostro Instituto magis convenientes. Lectio librorum spiritualium sit illi familiaris. P. 3. c. 1. §. 20.

6. Peculiarem habeat curam consolandi afflictos, & tepidos exhortandi, remedia pro cujusque infirmitate, vel necessitate adhibendo; qualia sunt frequentius communicare, plus temporis Orationi impendere, Exercitia Spiritualia facere; plus aliquid pœnitentiæ assumere, libros aliquos spirituales legere, & similia. Quæ autem ex his ipse concedere possit, & in quibus ad Superiorem recurrendum sit, ab eo intelligat. Curet solari afflictos, & tepidos exhortari.

Coadiutores, ut instruat. P. 1. c. 2. §. 2. P. 3. c. 1. §. 20. & litt. R. P. 4. c. 4. litt. C.

7. Parem quoque adhibeat diligentiam circa Coadjutores Temporales, frequenter eos alloquendo, novos præsertim, & infirmiores, ut quieti sint, & sorte Marthæ contenti; & pro eorum captu illos instruat, mysteriaque Rosarii doceat, ut majori devotione illud recitare possint. Meditationis etiam capita illis suggerat; modum, & fructum Orationis exigat; dirigatque, ubi opus fuerit.

Quomodo ad Sacramentum accedendum.

8. Doceat omnes, ut, præmissa oratione, & cum magna reverentia ad Sacramentum Altaris accedant, & post ejus perceptionem per aliquod temporis spacium orent, & gratias agant.

Singulis mensibus cum unoquoque agat.

9. Præter eos, quos satis instructos Superior judicaverit, cum unoquoque agere de his ultra mensem ne differat; sæpe vero consideret, quem fructum bonorum operum ex Oratione, & ex reliquis rebus spiritualibus colligant, ut in dies magis in Domino proficiant.

Videat, ne studia, & alia impediantur.

10. In his autem omnibus videat, ne ordo unicuique præscriptus impediatur, ac præsertim studia illorum, qui litteris dant operam, nisi cum Superior aliter judicaverit.

Peculiarem habeat curam novitiorum.

11. Curam peculiarem habeat Novitiorum, si qui Domi, vel in Collegio fuerint, nisi a Superiore aliunde prospectum sit, & er-

& erga eos observare studeat ea, quæ juxta Magistri Novitiorum, & Examinatoris Regulas observari commode poterunt.

REGULÆ

PRÆFECTI ECCLESIÆ.

Æditui Regulas habeat, & servari faciat.

1. Curet, ut Æedituus Regulas suas observet, quas Præfectus ipse apud se etiam habeat.

Catalogus dierum festorum.

2. Præbeat illi catalogum singulis diebus sabbati, quo dies festi, ac jejuniorum proximæ hebdomadæ contineantur, ut eum in Refectorio recitet in cœna diei Dominicæ sequentis.

Modus faciendi sacrum assignetur.

3. Singulis diebus Sabbati vesperi in Sacristia scripto proponat, quemadmodum quotidie Sacra sint facienda sequenti hebdomada, & quo ordine rem divinam in Altari Summo facturi sint, qui ad hoc fuerint designati.

In Altari maximo non desit sacrum, nec plura simul inchoentur.

4. Detur opera, ne in Altari maximo desit umquam Sacrum, quo tempore celebrari solet; habeaturque ratio, ne plura Sacra simul inchoentur, sed commode omnia suis spatiis distinguantur.

Missæ, & orationes pro defunctis, &c. P. 6. c. 4. §. 3. P. 4. cap. 1. & P. 7. c. 4. §. 3. & 4. P. 10. §. 1.

5. Curam gerat Missarum, & Orationum, quæ pro Defunctis Societatis, & pro Fundatoribus, & Benefactoribus, ac pro ipsa Societate fieri debent, quas ex subjecto catalogo intelliget; & catalogum earum, quæ secundum nostrum Insti-

stitutum, & ex præscripto Generalis ordinarie faciendæ sunt, referat in duas tabellas, quarum alteram appendat in Sacristia, alteram in alio convenienti loco, quæ initio cujusque mensis publice in Refectorio legetur.

6. Cum Superior aliquid in Sacro Deo commendari, aut Sacra ipsa, quæ ab omnibus facienda sint, applicari ad finem aliquem jusserit, curet scribi in schedula in Sacristia affigenda. *Quæ scribi curabit in schedula.*

7. Quæcumque autem ex his non ab omnibus facienda erunt, ea Præfectus unicuique privatim significanda curabit. *Quæ cuique significanda curabit.*

8. Librum habeat, ubi mandata Superiorum de his rebus, si aliquamdiu duraturæ, aut non statim faciendæ sint, scribantur, ne memoria excidant, & cum fuerint adimpleta, deleantur. *Quæ in libro scribet.*

9. In Collegiis, & Domibus Probationum curet juxta ordinem Superioris de Candela danda Fundatoribus juxta Constitutiones. *Candela Fundatori danda. P. 4. c. 1. § 3.*

10. Si quando externi Sacra aliqua fieri postulaverint, se Superiorem consulturum respondeat; nisi ejus animum perspectum jam habeat. *Quid cum sacra fieri externi postulant.*

11. Externos Sacerdotes ad faciendum Sacrum in nostro Templo non sine delectu admittat; sed eos tantum, qui ædifica- *Externos ad Sacrum, ut admittet.*

ficationi sint, præsertim notos, idque juxta ordinem Superioris: & intelligat, an a suo Ordinario legitimam habeant facultatem.

Quid circa Sacerdotes observabit. P. 4. c. 8. §. 2.

12. Videat, an Sacerdotes Regulas suas observent, & num barbam, & coronam decenter tonsam habeant.

Promovendi ad Sacerdotium. P. 7. c. 4. §. 5.

13. Per se, vel alium a Superiore designatum promovendos ad Sacerdotium instrui curet, & videat, ut ad Romanæ Ecclesiæ Ritum tam ii, quam omnes Sacerdotes se accomodent, & ne Confessiones audiant, nisi sint legitime approbati.

a In ex. cap. 1. §. 3. & p. 6. c. 2. §. 7. & p. 10. §. 5

Eleemosynæ pro ministeriis nullæ.

14. [a] Animadvertat, ne ullæ pro Sacris faciendis, aut Confessionibus audiendis eleemosynæ admittantur.

Arcula in Ecclesia nulla. P. 6. c. 2. §. 8. & can. 23. Cong. 2

15. Nulla sit in Ecclesia arcula, in quam eleemosynæ conjiciantur, sive pro nobis, sive pro aliis.

De sanctissimo Eucharistiæ Sacramento.

16. Det operam, ut Sanctissimum Domini Nostri Corpus decenter in custodia conservetur; diligenter cavens, ne umquam in ea Sacramentum desit, habita communicantium ratione; & ut saltem decimoquinto quoque die innovetur, &, sacris absolutis, in tabernaculo clavi obseretur.

Nostri separatim ab externis communicent.

17. Quando Nostri in Templo communicaverint, curet Præfectus, ut id faciant separatim ab externis.

18. Oleum

18. Oleum Sanctum, ut oportet, asservatum singulis annis renovet, & Sanctorum reliquias (quæ quidem mobiles fuerint) in tabernaculo ad id deputato decenter custodiat: si quando autem devotionis causa ostendendæ erunt, duo cerei accendantur; atque hujus tabernaculi clavem unam ipse habeat, & alteram diversam Præpositus, aut Rector. Oleum Sanctum, & reliquias ut asserventur.

19. Cruces, Calices, ornamenta, & reliqua id genus, ut par est, custodiantur; nec desint velamina ad cooperiendos calices, & alia ad divinum cultum, & ornatum necessaria. Necessaria ad divinum cultum non desint.

20. Mutari faciat Altarium, & Sacerdotum ornamenta, quod ad colorem attinet, habita temporum, & Festorum ratione, juxta Ritum Romanæ Fcclesiæ. Quando ornamenta altarium mutanda.

21. Cum Templum ornandum fuerit, nihil sine facultate Superioris ad eam rem commodato ab externis petat: detque operam, ut quod acceptum fuerit, accurate custodiatur, & dominis quamprimum reddatur. Sine facultate nil petat ab externis ad ornandum Templum.

22. Si Templum instauratione aliqua in parte indiguerit, aut aliis ad divinum cultum necessariis, provideat, sicut ipsi a Superiore fuerit præscriptum. Illius instauratio.

23. Superiori in memoriam redigat, ut aliquos designet, qui de Concionibus, & mo- Curet designari, qui de concionibus judicent.

P. 4. c. 8. lit. C. & modo concionandi judicare possint; quorum saltem unus Concioni intersit, ut Concionatorem, cum opus fuerit, & Superiori videbitur, admonere possit.

Concio horam non excedat. 24. Conciones, & Lectiones Templi horæ spatium superare non debent: eo vero ordine Missæ dicantur, ne impediant, quominus Conciones tempore præfixo inchoentur.

Mulierum locus in Templo separatus. 25. Advertat, ne viri in Templo mulierum locum occupent, neque ex adverso earum, quantum fieri poterit, maneant.

Confessarii non desint. 26. Curet, ne domi desint Confessarii, qui necessarii in Templo nostro sunt, & ut Confessiones vespere decenti hora absolvantur.

De communicando in Parochia. P. 7. c. 4. § 5. & litt. D. 27. Pridie Palmarum Confessarios admoneat, ut Constitutionem illam observent, quæ ad externos ad suas Parochias dimittendos Eucharistiæ sumendæ gratia pertinet, & ante id tempus, si consuetudo regionis id postulaverit.

Officia, & vesperæ in hebdomada sancta. P. 6. c. 3. lit. B. & can. 9. Congreg. 3. 28. Officia Hebdomadæ Sanctæ, & Vesperæ (si hæ dicentur), fiant tono simplici more Societatis sine cantu etiam firmo, nisi ubi Generalis Præpositus dispensaverit: id autem, quod de Vesperis dictum est, de Benedictione candelarum, & ramorum intelligatur.

29. Cum

29. Cum aliquid petendum erit pro Ecclesia, aut usu Sacristiæ, intelligat in ea re Superioris voluntatem, eamque exequatur; cumque pecuniæ alicujus momenti summa dabitur, aut colligetur, eam deponat apud Procuratorem in scrinio aliquo, cujus clavem unam Superior habeat, & alteram diversam ipse Præfectus. De pecunia pro Ecclesia petenda.

30. Librum habeat, in quo eleemosynarum, quæ Ecclesiæ usibus dantur, & expensarum rationes constent. Librum habeat dati, & accepti.

31. Panni omnes linei semper mundi serventur, & separatim corporalia, atque etiam purificatoria (quæ quatuor cruces in angulis habeant) laventur, & utrorumque ablutio, & cineres eorum, quæ vetustate consumpta comburuntur, in sacram piscinam mittantur. Munditics in omnibus.

32. Catalogum unum rerum omnium Ecclesiæ mobilium, quæ alicujus momenti sunt, custodiat; in altero vero illa scribantur, quæ aut nova sibi traduntur, cum die, anno, &c., aut vetustate consumuntur, ut possit, cum exigetur, prioris catalogi rationem reddere: sæpe etiam res pretiosiores inspiciet, ne aut lædantur, aut amittantur, arcis, in quibus servantur, & Sacristiæ januis bene clausis, & munitis. Catalogi rerum Ecclesiæ.

33. Cum

Quæ in defunctis servanda. P.6. c.4. lit. B.

33. Cum Nostrorum aliquis extremum diem obierit, spatio diei naturalis decenter teneatur; nisi ratione mali odoris, aut ex alia justa causa, anteverti hoc tempus Superiori posse videretur.

Quo vestitu nostri sepeliendi. Can. 27. Congreg. 1.

34. Observetur circa vestitum Sacerdotum mortuorum, quod de viventibus dicitur in Constitutionibus, ut scilicet utamur eo modo, quo Sacerdotes honesti ejus regionis, in qua versamur, uti solent: Fratres vero, qui Sacerdotes non sunt, sepeliantur eo modo induti, quo alii Clerici honesti, qui Sacerdotes non sunt, sepeliri solent.

Funeri necessaria curabit. P.6. c. 4. §.3. & Can. 47. Congr. 1.

35. Curam suscipiet sepulchri, candelarum, & precum, quæ consueto more dicuntur, rerumque ceterarum, quæ ad eam rem erunt necessariæ.

RE-

REGULÆ
MINISTRI.

1. Ejus officium erit, Præpositum, vel Rectorem juvare in iis, quæ in genere, vel in particulari ei commendabit: nec dispensandi, aut mutandi, aut quidquam faciendi, nisi ex ejusdem præscripto, facultatem habebit. *Ejus Officium quale. P. 4. c. 10. §. 7.*

2. Valde commendatum sibi existimet, quod pertinet ad observationem Constitutionum, Regularum, Ordinum communium, & approbatarum, Consuetudinum Domus, vel Collegii: ideoque habeat in scriptis, & aliquando legat, tam communes omnium, quam particulares Superioris, & Officialium Regulas, & eosdem Officiales suas habere, intelligere, atque observare curet. *Officialium Regulas, &c. legat, & observari curet.*

3. Officiales visitet, quoties opus fuerit, observando, quomodo suum officium exequantur: quod saltem alternis diebus faciet. Frequenter etiam visitabit cubicula, & alia loca domus, ut videat, quomodo omnia se habeant. *Officiales, & cubicula visitet.*

4. Cum quis ab officio aliquo amovetur, curet, ut is suum successorem instruat de ratione exercendi illud, juxta *Successores in officiis instrui curet.*

Re-

Regulas, & Consuetudines a Superiore approbatas.

Mutatio horarum vestium &c. Superiori in memoriam revocanda.

5. Animadvertat in temporum mutationibus, quomodo in Collegio, vel Domo fieri debeat horarum, ciborum, vestiumque mutatio, & Superiori in memoriam reducat, præsertim bis in anno, sub initium veris, & autumni: observet etiam crebro, num aliquid desit ex necessariis, aut abundet; eorumque potissimum rationem habeat, qui in corporis cura minorem de seipsis solicitudinem gerunt; curetque, ut adsit, cum Medicus ægrotos inviset.

Rationem Superiori quotidie reddat.

6. Quotidie, hora sibi designata, de rebus omnibus domus rationem Superiori reddat, a quo excipiet in libello ad id parato, quæ ei facienda committet, & cum primum commode poterit, eidem referat, quæ executus fuerit.

Necessaria ei in memoriam redigat.

7. Redigat Superiori in memoriam ea, quæ necessaria domui judicabit, ut de coemendis rebus ad victum, & vestitum necessariis suis temporibus, de fratrum nimio, aut exiguo labore, de sanitate, & similibus.

Quæ notabit, & Superiori referet.

8. Notet, ac referat Superiori tam defectus, si quos vel Domi, aut in Collegio animadverterit, vel aliunde intellexerit, quam quæcumque alia, quæ ad bo-

bonam gubernationem convenientia ei occurrent: tum etiam circa res sibi commissas, & quasvis alias, ut quomodo se Nostri habeant circa Obedientiam, Orationem, ædificationem, & in omnibus virtutibus profectum, & studium..

9. Curet per Æditum, vel aliquem alium designatum observari, an omnes die statuto communicaverint & si quis intra tempus designatum ad Confessionem, aut Communionem non accederet, intelligat a Superiore, num subtrahendus ei sit cibus corporis, donec cibum spiritus sumat. *Observet, an omnes communicent. P.3.c.1.lit.Q.*

10. Peculiarem habeat curam, ut domus munda sit, & omnia ubique decenter suis locis composita; sed præcipue in iis, quæ ab externis videri solent. *Domus munda sit.*

11. Noctibus singulis portas domus, quibus in publicum exitur, videat, an bene clausæ sint. *Portæ domus clausæ.*

12. Designet aliquem ex commissione Superioris, qui communes lucernas domus opportuno tempore incendat, & extinguat; qui item publicas fenestras suo tempore aperiat, & claudat; ac pro abluenda facie, & manibus in loco destinato aquam infundat, & pro iis extergendis mantilia ab iis, quæ in usum Refectorii sunt, distincta adhibeat: quæ *Designet, qui curam habeat rerum communium.*

alia Sacerdotibus, alia non Sacerdotibus destinata erunt, & bis saltem in heddomada mutabuntur.

Unionem inter domesticos curet.

13. Studeat animos Patrum, & Fratrum inter se per benevolentiam, & præsertim cum Superiore per Obedientiam unire; & si quid minus æquo animo aliquis ferret, velit potius in se (quoad fieri potest), quam in Superiorem causam rejici, veluti in injungendis pœnitentiis, quas ipse juxta præscriptum Superioris imponet, & tam in eis, quam in reprehensionibus, ab animi perturbatione caveat, Caritatemque præseferendo studeat, ut illi, quibus pœnitentias imponet, merito sibi injungi cognoscant.

Absente Superiore, quid sibi agendum sit.

13. Si quando absente Superiore aliquid acciderit, quod adeo urgeat, ut commode Superior expectari nequeat; id Minister, auditis Consultoribus, exequi poterit, quamvis in specie non sit ipsi commissum, dummodo existimet juxta Superioris mentem id fore; statimque redeunti, quod factum fuerit, referat. Quod autem sibi ordinarie agendum erit absente Superiore, ab eo curet intelligere.

Subministro utatur.

15. Si Subministrum habuerit, utatur ejus opera in iis, quæ commode per se facere non poterit, juxta præscriptum Su-

Superioris : si vero non habuerit, alternis saltem diebus singula cubicula visitet, & alia, quæ in officio Subministri continentur, suppleat.

REGULÆ
SUBMINISTRI.

Instrumentum Superiorum.

1. Subminister est Instrumentum Ministri, & aliorum Superiorum ad res particulares obeundas, & executioni mandandas.

Eorumdem executor.

2. Nihil ordinat, sed tantum est Executor, & exactor actionum domesticarum, juxta modum, & ordinem sibi a Superioribus præscriptum.

Ejus curæ.

3. Est ejùs præcipua cura, ut omnia, quæ attinent ad Culinam, Refectorium, Penum, Cellam Vinariam, & Aquariam bene, & ordine, & tempore suo parata sint, & ministrentur; videatque, ut cubicula sint decenter composita, quæ alternis saltem diebus visitabit.

Curet, ne Nostri intempestivè loquantur.

4. Curet, ne Nostri per Domum, vel Collegium vagentur, vel intempestive colloquantur; ac denique ut unusquisque in suo officio versetur, & contineatur.

Quotidie de omnibus referet.

5. Referet de omnibus rebus quotidie ad Ministrum; ad Præpositum vero, vel Rectorem, quoties eis visum fuerit.

Pœnitentias non injunget.

6. Nullam injunget pœnitentiam, sed de defectibus domesticis admoneat Ministrum, vel alium Superiorem: poterit tamen

men impositas pœnitentias nomine alicujus Superioris aliis denunciare.

7. Erit Superior Nostrorum, qui Sacerdotes non sunt: Sacerdotibus tamen aliquid injungere poterit nomine alicujus Superioris. Erit Superior non Sacerdotum.

REGULÆ

PRÆFECTI SANITATIS.

Quod ejus munus. P. 3. c. 2. §. 6.

1. Præfecti Sanitatis munus erit superintendere iis, quæ ad corporis bonam valetudinem pertinent conservandam in sanis (in iis præsertim, qui ex ætate, aut aliis de causis sunt debiliores), tum restituendam in ægrotantibus.

Infirmario præsit. P. 3. c. 2. lit. G.

2. Præsit Infirmario, & ceteris, quibus cura ægrotorum commissa erit; detque operam, ne desit Medicus, adsitque, eò veniente, præsertim ubi morbi qualitas id postulaverit; & quidquid ab eo præscriptum fuerit, studeat, ut executioni mandetur; & ubi videret ægrotorum cubicula salubria non esse, ad Superiorem referat.

Circa nimios labores.

3. Observet, num quis ex nimia fatigatione corporis, aut spiritus plus æquo laboret, vel alia de causa morbi periculo se exponat, & Superiori significet.

Superiorem admoneat de his, quæ saluti prosunt &c.

4. Si in cibis, aere, frigore, aut alia quapiam in re aliquid probabili ratione animadvertat, quod communi omnium, vel alicujus saluti prodesse, vel obesse possit, Superiorem admoneat.

Infirmarii regulas habeat, & observari faciat.

5. Curet, ut Infirmarius Regulas suas observet, quas apud se etiam habebit.

RE-

REGULÆ

PRÆFECTI BIBLIOTHECÆ.

1. Indicem librorum prohibitorum in Bibliotheca habeat; & videat, ne forte ullus sit inter eos ex prohibitis, aut aliis, quorum usus communis esse non debet. *Index librorum prohibitorum.*

2. Bibliotheca clausa sit, cujus claves ipse habeat, & illis tradat, qui eas, juxta Superioris judicium, habere debebunt. *Bibliothecam claudat, & quibus clavem dabit &c. P. 4. c. 6. §. 7.*

3. Libri omnes eo ordine in Bibliotheca collocentur, ut singulis facultatibus suus certus sit locus proprio titulo inscriptus. *Libri quomodo disponendi.*

4. Singuli libri titulis exterius inscribantur, ut facile cognosci possint. *Exterius inscribantur tituli.*

5. Omnium librorum, qui domi sunt, Catalogum habeat, diversarum facultatum Auctoribus ordine alphabetico in diversas classes distributis. *De eorum conficiendis Catalogis.*

6. In alio Catalogo, divisis etiam per classes facultatibus, ii libri scribantur, qui in Nostrorum usum extra Bibliothecam concessi sunt; qui vero intra dies octo restituendi extrahuntur, in tabula in hunc usum parieti appensa notentur; quibus redditis, quod fuerat scriptum deleatur. *Catalogus librorum in usum Nostrorum. Ut ex Bibliotheca extrahendi.*

Ex Bibliotheca nullum librum inscio Superiore dabit.

7. Nullum librum ex Bibliotheca cuipiam dabit sine Superioris licentia speciali, aut generali; & advertat, ne quis librum, etiam cum licentia, se inscio, accipiat.

Bibliotheca mundanda.

8. Curet, ut Bibliotheca valde munda, & composita sit, quam in hebdomada bis verret, & semel ex libris pulverem excutiet; cavere etiam debet, ne libri humiditate, aut alia re lædantur.

Novos emendos, & inutiles vendendos curet.

9. Quando intellexerit domi deesse aliquos libros necessarios, aut aliquos valde utiles in lucem editos esse, certiorem faciat Superiorem, ut, si illi visum fuerit, emantur: si vero domi Libri inutiles fuerint, eumdem admoneat, an cum aliis melioribus commutandi sint.

Libri communes.

10. In loco publico, præsertim in magnis Collegiis, sint quidam communiores libri, quibus unusquisque pro ratione suorum studiorum uti possit.

Quæ in libro scribenda.

11. Habeat librum, in quo ea omnia judicio Superioris selecta diligenter scribantur, quæ in suo Collegio publice exhibentur, ut Comœdiæ, Dialogi, Orationes, & id genus alia. Conclusiones vero singulorum annorum, quæ publice defendentur, simul consutas in Bibliotheca asservet.

12. Si

12. Si aliqui libri extra domum commodato darentur, adhibeat diligentiam, ut recuperentur suo tempore; & in aliquo interim libro notabit, quinam illi libri sint, & quibus eos commodaverit.

Libri extra domum commodati.

RE-

REGULÆ

PRÆFECTI LECTORUM AD MENSAM.

Idoneos lectores curet, & instruat.

1. Curet, ut idonei in Lectores mensæ a Superiore destinentur, & eos instruat, ut alta, clara, & distinta voce legant.

Prævidere faciat lectionem.

2. Det operam, ut Lector prævideat diligenter lectionem, ut bene, & emendate proferat, & in dubiis ad se recurrat.

Eos in mensa corrigat.

3. Admoneat Lectorem, &, si quid perperam pronunciaverit, correctus repetat, & emendate iterum proferat.

Socios habeat.

4. Habeat a Superiore assignatos sibi socios, ut in neutra mensa desit, qui Lectorem corrigat; eosque juxta has Regulas instruat.

Quæ, & quo ordine legi debeant.

5. Initio lectionis in prima, atque etiam (nisi Nostrorum paucitas aliud suaserit) in secunda mensa in prandio, & cœna legatur caput de Scriptura Sacra Novi, vel Veteris Testamenti, cui succedat semper aliquis liber pius, ac facilis juxta indicem inferius præscriptum, & habeatur peculiaris ratio Coadjutorum, ut pro arbitrio Superiorum aliquid vernacula lingua ad illorum etiam consolationem legatur.

6. In

6. In celebrioribus Festis legatur aliquid, omisso capitulo Scripturæ, ex Patrum Homiliis, & Tractatibus, quod ad historiam, & celebritatem Festi pertineat, & a Dominica in Passione usque ad Pascha, post lectionem Scripturæ, de Passione Domini tractatus aliquot de eadem legantur. Quid in festis celebrioribus.

7. Cum afferuntur Litteræ Annuæ, & Indicæ, quamprimum legantur. Litteræ annuæ.

8. Initio cujuscumque mensis Summarium Constitutionum, Regulæ Communes, & Epistola B. P. N. Ignatii de Obedientia legantur. Regulæ.

9. Mano absoluta lectione, seu prædicatione, legatur Martyrologium vulgare sequentis diei: quo vero die fit abstinentia Vespere caput aliquod ex libro de Imitatione Christi cum Martyrologio: cum vero jejunatur, nihil legatur vesperi, sed Martyrologium legatur ad prandium. Martyrologium. *Congr. 8. Decret. 41.*

Libri Divinæ Scripturæ, qui in Refectorio legentur.

Ex Novo Testamento, omnia integre legentur. Libri legendi ex Scriptura.

Ex Veteri, Pentateuchus, præter Leviticum.

Hi-

Historiales omnes, & Sapientales, præter Cantica.
Prophetales, præter capita aliquot obscuriora.

Libri, qui post lectionem Scripturæ legi possunt.

Ex Auctoribus. Historia Ecclesiastica Eusebii Cæsariensis.
Historia Ecclesiastica Nicephori Galisti.
D. Gregorii Dialogi.
Historia Ecclesiastica Bedæ.
Vitæ Sanctorum Aloysii Lipomani.
Vitæ Sanctorum Surii.
Severus Sulpitius. De B. Martino.
Gregorius Turonen. De gloria Confessorum.
Selectæ Epistolæ D. Hieronymi.
Chrysostomus de Orando Deum, de Providentia, & de Sacerdotio.
Ambrosius de Fuga sæculi, de Bono mortis.
Augustini Sermones, Meditationes, Confessiones, & alia ejusdem opuscula, & tractatus.
D. Bernardi de Interiori Domo, & aliquot sermones, & tractatus.
Homiliæ Patrum selectæ.
D. Bonaventuræ Stimulus Divini Amoris.
Tho-

Thomas de Kempis de Imitatione Christi, & aliquot ex ejusdem Auctoris opusculis.

Catechismus Romanus.

Litteræ Indicæ.

10. Præter hos libros poterunt quidem alii legi, tum vulgares, tum latini; sed examinati, & approbati a Provinciali; atque illi esse debent, qui, & pietatem promoveant, & vocationis propriæ propositum confirmare possint. Quinam alii legendi.

11. De singulis libris suo tempore prælegendis in mensa juxta indicem præscriptum, prius conferet cum Superiore, ut ille constituat, quid legendum sit. Cum Superiore conferendum.

12. Catalogum a Superiore habeat eorum, qui in Refectorio commode concionari poterunt, ex quibus Superior ipse eligat, qui statis diebus concionentur, & eos præscripto tempore admonebit, qua de re sint concionaturi. Catalogus Concionatorum in Refectorio.

OR-

ORDINATIO

R. P. N. Claudii Aquavivæ Præpositi Generalis jussu 1585. ad Provincias missa.

De modo, qui servari debet, cum Sodalitates Beatæ Virginis ad Primariam Romanam aggregari petunt.

Romana Congregatio Primaria Pontificia auctoritate appellata.

1. Romana Beatæ Virginis Annuntiatæ Sodalitas Summi Pontificis Gregorii XIII. auctoritate confirmata, quia reliquas tempore antecessit, & ejus exemplo omnes deinceps inductæ sunt, Primariam Summus Pontifex illam appellari voluit, eique certas Indulgentias impertiri: facultatem deinde Præposito Generali Societatis Jesu concessit, ut reliquas Congregationes Auctoritate Apostolica erigere, easque huic Primariæ conjungere posset. Quam facultatem Sixtus V. extendit ad aggregandas etiam plures Congregationes in eodem Collegio, vel Domo, vel in Seminariis; & Clemens VIII. in quibuscumque Residentiis, sub quovis titulo, etiam non Studentium, ita ut eisdem Indulgentiis, quibus ista, fruerentur; sic tamen, ut reli-

Præposito Generali conceditur facultas erigendi, & aggregandi. Sixti V., & Clem. VIII. extensio.

liquae Indulgentiae, quas tum isti Romanae, tum ceteris omnibus Congregationibus antea concesserat, intelligantur omnes revocatae.

2. Quare, ut deinceps in hac Sodalitatum aggregatione certa aliqua formula, & omnibus communis servetur, visa est R. P. N. Generali hæc tenenda. Primum, ut Provincialis Rectores suos admoneat, quorum in Collegiis jam sunt ejusmodi Congregationes, ut earum Præfectis, & Assistentibus significent, esse illis binas epistolas scribendas; alteram ad Reverendum Patrem Generalem, penes quem est omnis potestas, qua petant suam Congregationem institui certo aliquo sub titulo, & aggregari ad hanc Primariam Collegii Romani, cum ejus Indulgentiis: alteram ad ipsum Præfectum, & Assistentes hujus Primariæ, rogando, ut hæc eadem apud Patrem Nostrum procurent. Quod ipsum intelligendum est de Collegiis, ubi nondum sit ulla erecta Congregatio. Cum enim Rectori, accedente etiam Provincialis judicio, videbitur, tot esse personas, & tales, ut nova Congregatio institui debeat, jubebunt aliquos ex iis, qui id cupiunt, binas item litteras huc scribere, eodem plane, quo diximus, argumen-

Quot litteræ scribendæ.

Titulus declarandus.

Quando facienda aggregatio.

mento. Atque hoc modo debebunt Congregationes omnes denuo erigi, ac confirmari. Quod, ut ad Dei, & Virginis Matris, sub cujus umbra militant, honorem, ac gloriam cedat, ipsius infinitam bonitatem ex animo precor.

Quorum expensis aggregationes scribendæ.

3. Postremo duo hic adscribenda visa sunt notatu digna; alterum, quod ædificationi magnopere conducit, ne expensæ, quæ in exscribendis litteris patentibus pro Aggregationibus Sodalitatum Beatæ Virginis, & pro communicatione bonorum operum Societatis fieri consueverunt, ab aliis, quam ab ipsis Provinciis suscipiantur; quibus sumptibus faciendis peculiari aliqua ratione, ne Collegia, aut Domus graventur, Provincialis erit prospicere. Alterum est, quod puritati Paupertatis nostræ deserviet, ut Nostri intelligant, atque omnino sibi persuadeant, Congregationes, quarum directio a Societate suscipitur, nullo modo bona immobilia, aut certos redditus admittere posse, cum nec Societas, penes quam est erigendi, aggregandique facultas, capax sit eorum redditum; nec ipsa Sodalitia, quæ per se stabile, ac perpetuum quoddam corpus constituere nequaquam possunt, cum ejusmodi ea esse oporteat, ut, quandocum-

Certos redditus non possunt admittere.

cumque Nostri subducere se voluerint, eo ipso dissolvantur: quod ægre fieret, si corpus unum efficerent, certoque reditu potirentur. Accederet inter alia multa illud etiam incommodi, quod, si Sodalitates nostræ redditus certos haberent, essent omnino, sicut & aliæ Externorum Confraternitates, Visitationibus Ordinariorum obnoxiæ; quo uno maxime præsidio a Constitutione Clementis VIII., ne comprehenderemur, immunes fuimus.

FORMULA PROFESSIONIS

Quatuor Votorum.

P. 5. c. 3. §. 2. Ego N. Professionem facio, & promitto Omnipotenti Deo, coram ejus Virgine Matre, & universa Cœlesti Curia, ac omnibus circumstantibus; & tibi Patri Reverendo N. Præposito Generali Societatis Jesu, locum Dei tenenti, & Successoribus tuis; vel, tibi Reverendo Patri (N.) Vice-Præpositi Generalis Societatis Jesu, & Successorum ejus, locum Dei tenenti; perpetuam Paupertatem, Castitatem, & Obedientiam; & secundum eam, peculiarem curam circa puerorum eruditionem, juxta formam vivendi in Litteris Apostolicis Societatis Jesu, & in ejus Constitutionibus contentam.

Ibid. §. 3. Insuper promitto specialem Obedientiam Summo Pontifici circa Missiones; prout in eisdem Litteris Apostolicis, & Constitutionibus continetur. Romæ, vel alibi, tali die, mense, & anno, & in tali Ecclesia.

FOR-

FORMULA PROFESSIONIS

Trium Votorum .

Ego N. Professionem facio , & promitto Omnipotenti Deo , coram ejus Virgine Matre , & universa Cœlesti Curia , ac omnibus circumstantibus ; & tibi Reverendo Patri (N.) Præposito Generali Societatis Jesu locum Dei tenenti , ac Successoribus tuis ; vel tibi Reverendo Patri (N.) Vice - Præpositi Generalis Societatis Jesu , & Successorum ejus locum Dei tenenti , perpetuam Paupertatem , Castitatem , & Obedientiam ; & secundum eam peculiarem curam circa puerorum eruditionem , juxta formam vivendi in Litteris Apostolicis Societatis Jesu , & in ejus Constitutionibus contentam . Romæ , vel alibi , tali die , mense , & anno , & in tali Ecclesia . *Ibid. §. 6.*

FORMULA

VOTORUM SIMPLICIUM

Quæ Professi emittunt post Professionem juxta Constitutiones.

Congr. 1. Decret. 102., & Congr. 4. Dec. 54. Ego N. Professus Societatis Jesu, promitto Deo Omnipotenti, coram ejus Virgine Matre, & tota Curia Cœlesti, & coram R. Patre (N.) Præposito Generali, vel coram N. locum Generalis Præpositi tenente, numquam me acturum quacumque ratione, vel consensurum, ut, quæ ordinata sunt circa Paupertatem in Constitutionibus Societatis, immutentur: nisi quando ex causa justa rerum exigentium videretur Paupertas restringenda magis. *P. 6. c. 2. §. 1., & lit. A.*

P. 10. §. 6. Præterea promitto, numquam me acturum, vel prætensurum, ne indirecte quidem, ut in aliquam Prælationem, vel Dignitatem in Societate eligar, vel promovear.

Ibid. Promitto præterea, numquam me curaturum, prætensurumque extra Societatem Prælationem aliquam, vel Dignitatem; nec consensurum in mei electionem, quantum in me fuerit, nisi coactum Obedientia ejus, qui mihi præcipere potest sub pœna peccati. Tum,

Tum, si quem sciam aliquid prædictorum duorum curare, vel prætendere, promitto illum, remque totam me manifestaturum Societati, vel Præposito ejus. Ibid. & Cong. 3. Decr. 46. Vid. Congr. 9. Dec. 13.

Insuper promitto, si quando acciderit, ut hac ratione in Præsidem alicujus Ecclesiæ promovear: pro cura, quam de animæ meæ salute, ac recta muneris mihi impositi administratione gerere debeo, me eo loco, ac numero habiturum Præpositum Societatis Generalem, ut numquam consilium audire detrectem, quod vel ipse per se, vel quivis alius de Societate, quem ad id ipse sibi substituerit, dare mihi dignabitur. Consiliis vero hujusmodi ita me pariturum semper esse promitto, si ea meliora esse, quam quæ mihi in mentem venerint, judicabo. Omnia intelligendo juxta Societatis Jesu Constitutiones, & Declarationes. In tali loco, tali die, mense, & anno &c. P. 10. §. 6., & lit. A.

In hac, & in aliis Formulis Votorum observandum id, quod statuit Congregatio XII. Generalis. Ut *nimirum* imposterum, cum post obitum Generalis sub Vicario Generali Professio, sive Vota ad gradum emittentur, hæc Formulæ verba sint; ut nempe, si Vicarius ipse Generalis Professionem, seu Vota excipiat, dicatur: *& tibi R. Patri* Congreg. 12. Decr. 56. n. 7.

tri (N.) *Vicario Generali Societatis Jesu*, *locum Dei tenenti*, *& Successoribus tuis* : si vero aliquis alius excipiat, dicatur : *& tibi R. P.* (N.) *Rectori*, si Rector est, vel *Præposito*, vel *Provinciali*, & sic de aliis ; *Vice Reverendi Patris Vicarii Generalis Societatis Jesu*, *& Successorum ejus locum Dei tenenti*.

FORMULA VOTORUM

Pro Coadjutoribus Spiritualibus.

P. 5. c. 4. §. 2. Ego N. promitto Omnipotenti Deo, coram ejus Virgine Matre, & tota Cœlesti Curia; & tibi Reverendo Patri (N.) Præposito Generali Societatis Jesu, locum Dei tenenti, & Successoribus tuis ; vel tibi Reverendo Patri (N.) Vice - Præpositi Generalis Societatis Jesu, & Successorum ejus, locum Dei tenenti ; perpetuam Paupertatem, Castitatem, & Obedientiam ; & secundum eam, peculiarem curam circa puerorum eruditionem, juxta modum in Litteris Apostolicis, & Constitutionibus dictæ Societatis expressum. Romæ, vel alibi, in tali loco, die, mense, & anno &c.

IN-

INSTRUCTIO

ET FORMULA SCRIBENDI.

Vid. Congr. 2. Dec. 16. & 54. & Congr. 3. Decamb. 7., & 33.

Causa ad Superiores scribendi.
P. 8. c. 1. §. 9.

1. Magnopere juverit ad animorum unionem in Societate litterarum ultro, citroque missarum inter Inferiores, & Superiores frequens commercium; & crebro alios de aliis certiores fieri, & audire, quæ ex variis locis ad ædificationem, & eorum, quæ geruntur, cognitionem afferuntur.

Ad Provincialem qui, & quando scribent.
P. 8. c. 1. lit. L. & Canon. 28. Congr. 2.

2. Superiores Domorum, & Rectores scribant singulis hebdomadis ad suum Provincialem in Europa; in Indiis vero, ut suis Provincialibus visum fuerit commodum, & opportunum.

De quibus scribendum.

3. Scribant autem ad suum Provincialem de statu Personarum, & rerum omnium, non solum, quæ inter Nostros, sed etiam, quæ per ministeria Societatis ergà Externos in Domibus suis, vel Collegiis fiunt; & non tantum de his, quæ recte se habent; sed etiam de his, quæ secus: &, quoad fieri poterit, curent, ut omnia tamquam præsentia Provincialis cernat.

Ad quos de obitu Nostrorum, & Suffra-

4. Primo quoque tempore ad suum Provincialem scribant Superiores Do-

giis scribendum. *P.6. c.4. §.4.* morum, & Rectores de obitu eorum, qui in suis locis decedunt: Provincialis vero reliquos de sua Provincia admonebit, ut quamprimum solitis suffragiis, & orationibus eorum animæ juventur: *Can. 11. Cong. 3.* & statim Præpositum Generalem, & vicinos Provinciales certiores reddat, ut simile officium præstare possint.

Ex Missionibus scribent. *P.8. c.1. li. L., & Can. 28. Congreg. 2. P.7. c.2. §.2.* 5. Missi ad fructificandum in agro Domini scribant ad suum Provincialem, aut ad eum, quem ille designaverit, singulis hebdomadis, vel quoties ipsis fuerit præscriptum, ut per crebram litterarum communicationem, quantum fieri potest, totum successum suarum Missionum illi declarent.

Provincialis quando, & ad quos scribet. *P.8. c.1. lit. L., & Canon. 28. Cong. 2.* 6. Provinciales Superioribus Domorum, & Rectoribus, ac iis, qui in Missionibus versantur, singulis mensibus; privatis autem personis, quibus, & quando opus erit, scribant.

Quando Superiores in Europa ad Generalem. *P.8. §.1. lit. L. & Canon. 28. Congr. 2.* 7. Provinciales omnium Provinciarum Europæ scribant ad Generalem semel quolibet mense: Rectores autem, & Superiores Domorum, & Magistri Novitiorum tertio quoque mense.

Quando ex Indiis scribent. *Can. 28. Congreg. 2.* 8. Provinciales Indiarum scribant Præposito Generali, quando se obtulerit navigationis commoditas; Rectores vero, & Superiores Domorum, ac Magistri No-

Novitiorum ex Indiis semel; ex Brasilia, & nova Hispania bis in anno, si se obtulerit occasio.

9. Prædicti omnes extraordinarie sibi mutuo scribant, quoties necessitas urgebit. Quando extraordinariè scribendum. P. 8. c. 1. lit. L. & Canon. 28. Cong. 2.

10. Superiores Domorum, & Collegiorum, & Magistri Novitiorum scribant ad Generalem, quæ alicujus momenti fuerint, etiamsi approbante Provinciali fiant. Illa verò potissimum scribant, in quibus Provincialis admonitus, vel non providet, vel providere nequit; vel postquam Provincialis cum illis tractaverit, ipsi ab ejus judicio dissentiunt: sed tunc quidem addant, quid Provincialis responderit, & quibus rationibus ipsi ab eo dissentiant; interim tamen ei per omnia obediant. Et quid ad Generalem scribent.

11. Cum Provinciales scribent Generali, curabunt, ut statum Domorum, & Collegiorum suorum, ac totius Provinciæ bene explicent; & suppleant, si quid intellexerint, quod Superiores Domorum, & Collegiorum minus declaraverunt: & in universum ita scribere debent, ut Generalis omnium rerum, omniumque Personarum, ac Provinciarum statum, quoad ejus fieri possit, ante oculos habeat. Provinciales ad Generalem quid scribent. V. Congr. 8. Dec. 58.

12. Ge-

Generalis quando ad Superiores. Can. 28. Congreg. 2.

12. Generalis ad Provinciales scribet secundo quoque mense; ad Rectores verò, & Præpositos locales sexto quoque mense, nisi aliqua necessitas prius ad respondendum suadeat.

Subditorum litteræ ne aperiantur, nec impediantur.

13. Si quis Nostrorum aliquid per litteras cum Præposito Generali, aut cum suo aliquo alio mediato Superiore tractare velit; ne impediatur, nec ipsorum litteræ ad eos scriptæ aperiantur, neque mediatorum Superiorum ad ipsos.

Litteræ negotiorum ad Generalem mittendæ.

14. Litteræ Nostrorum, quæ negotia continent, solum ad Præpositum Generalem, & non ad alios, qui cum ipso agant, destinentur: poterit tamen ad eos scribi, ut illa tractari, & expediri curent.

Quæ Procuratoris Generalis opera indigent P. notentur.

15. Litteræ negotiorum, ad quorum expeditionem Procuratoris Generalis opera, aut informatione opus erit, propriis litteris ad Præpositum Generalem scribantur, adjecta exterius littera P. sub inscriptione earum.

Quot exempla ex Indiis mittantur.

16. Negotia majoris momenti, ex utraque India, & Brasilia, ternis exemplis scribantur; binis autem ex reliquis Provinciis, si sit periculum, ne litteræ intercidant, vel certè in proximis litteris earum summa repetatur: & ut inveniantur, cum opus fuerit, quæ scripta sunt

sunt ad Generalem, exemplum ejusmodi litterarum, vel earum summam in libro aliquo, qui scribunt, apud se retineant.

17. Si quid secreti scribendum, vel soli Superiori committendum sit, seorsum in propria epistola scribatur, quæ cum aliis in eodem fasciculo colligata includatur, adjecto exterius (*soli*) sub inscriptione ejusdem epistolæ: quod si ejusmodi epistola sola mitteretur, alia charta involvatur, quæ absque (*soli*) inscriptionem habeat.

Si quid secreti, quomodo adjecto (*soli*) scribendum. *Vid. Instr.* 9. §§. 8., & 9.

18. In rebus, quæ secretum requirunt, explicandis, his vocabulis utendum erit, ut ea intelligi, nisi a Superiore non possint: modum autem præscribet Generalis.

Ut res secreta scribenda.

19. Nullus inferior, nisi morbo impeditus, litteras ad Superiorem ex sua commissione scribi faciat.

Quando ad Superiorem ex commissione scribi possit.

20. Consultores Rectorum, & Superiorum localium litteras obsignatas ad Provincialem dabunt bis in anno, mense Januario, & Julio; & ad Generalem singulis annis mense Januario. Consultores verò Provincialium ad Generalem mense Januario, & Julio, nisi res aliqua ita urgeret, ut de illa etiam extra hæc tempora scribendum judicarent.

Consultores quoties ad Superiores scribent. *Vid. Congr.* 7. *Dec.* 91.

21. Iis

Quæ, & quomodo scribenda a Consultoribus.

21. Iis litteris sincerè, & sine amplificatione, omnique privato, aut humano respectu semoto, significabunt, quid sibi de Superioribus, quorum sunt Consultores, & de eorum administratione, ac rerum statu scribendum in Domino videatur, oratione tamen præmissa, & re prius diligenter considerata.

Rector Universitatis, & Cancellarius quid, & quando scribent. *P. 4. c. 17. §. 7.*

22. Ut Rector Universitatis de omnibus Præceptoribus, & aliis de Societate; ita etiam Cancellarius, & Consiliarii Universitatis de ipso, ac aliis scribent semel singulis annis, mense Januario, Præposito Generali; & bis in anno, mense Januario, & Julio, Provinciali.

Eorum litteræ obsignatæ mittantur. *P. 4. cap. 17. lit. L.*

23. Hujusmodi litteræ Consultorum, & horum Officialium Universitatis mittantur obsignatæ, ne quisquam eorum sciat, quid alius scripserit.

Visitationum, & ordinationum libri.

24. Quivis Præpositus, & Rector habeat librum, in quo scribantur Visitationes Domus, vel Collegii a Generali approbatæ; in quo etiam scribantur Ordinationes aliæ alicujus momenti, quæ a Generali mittuntur: & quæ perpetuæ fuerint, ab iis, quæ temporariæ sunt, separatim notentur: alia verò, quæ Visitator, & Provincialis præscripserint, in alio libro scribantur.

25. Si

25. Si quid scribendum esset de rebus, quæ externorum aliquem attingerent, ita scribatur, ut etiamsi litteræ in ejus manus inciderint, offendi non possit. De rebus externorum quomodo scribendum.

De Litteris Annuis.

26. SUperiores Domorum, atque Rectores curent ea observari, quæ in dies in eorum Domibus, Collegiisque per Nostros Dominus operari dignatur; quæque ad nostrorum consolationem, ac proximorum ædificationem pertinent: ex quibus seligant optima quæque, atque in ordinem redacta, sub finem cujusque anni ad suum Provincialem mittant. Hanc ad rem designetur aliquis in quolibet Collegio, seu Domo, maturus, ac diligens rerum notabilium investigator, qui, & ipse in dies, quæ occurrunt, scripto excipiat, & tertio quoque mense singulos commonefaciat, ac præcipuè Præfectos Ecclesiæ, Scholarum, Rerum Spiritualium, Congregationum, & alios hujusmodi, ut cogitent, &, si quid dignum annuis illo trimestri observarint, ad Rectorem primo quoque tempore deferant manu sua subscriptum.

Res ædificationis notentur. *P.* 8. *c.* 1. *lit. M. Can.* 12. *Congreg.* 4.

Ex Instr. 15. *R. P. N. Claud. impressa anno* 1594. *&* 1606. §§. 2. 3. *&* 4.

27. Pro-

Annuæ litteræ quomodo Romam mittendæ.

27. Provinciales ex omnibus Superiorum localium, atque Rectorum suæ Provinciæ, & eorum, qui in Missionibus versantur, epistolis, (rejectis, vel additis iis, quæ videbuntur) singulis annis, mense Januario, rerum gestarum capita latinè collata, ex quibus deinde unæ litteræ annales Romæ conficiantur, manu ipsorum subscripta Romam ad Generalem destinent. *Ex ead. §. 8.* Cavendum autem ante omnia diligenter, ut quæ ad Confessionis Sacramentum spectant, nulla ratione in his capitibus attingantur; omittenturque similiter, quæ alia quavis ratione secretum postulant, & ex quorum narratione jure offendi quisquam possit. *Ex ead. §. 5.* Omnium porrò, quæ, vel a Superioribus locorum ad Provincialem, vel a Provinciali Romam mittuntur, exempla; horum quidem in Provincia; illorum verò in singulis domiciliis servanda sunt, donec annuæ integræ in lucem prodierint.

Ordo servandus in eis conscribendis.

28. In ea compendiaria narratione hic ordo servabitur. Recensebunt initio numerum Nostrorum in universum, tum etiam singulis Domibus, Collegiis, & Missionibus nominatis, quot sint in iis Sacerdotes, Præceptores, Scholastici, *Ex ead. §. 9.* & Coadjutores Temporales, seorsim de sin-

singulis, ac distinctè: ita ut si qui fortè inter Præceptores, ac Scholasticos sint Sacerdotes, hoc ipsum significent, ne numeri confundantur, aut iidem bis recenseantur. Itemque quot admissi sint eo anno in Societatem, quotque è vita decesserint. Mortuorum autem non solum nomen, cognomen, patriam, ætatem, statum, & munera in Societate obita perscribi oportebit; verum etiam virtutes, si quas habuerunt eximias, commemorari: in primis verò, si quid ab eis profectum est laude præcipua dignum, quod singularis alicujus facti narratione confirmari possit. Neque deinde necesse erit ad singula Collegia, aut loca redire, nisi aliquid in iis contigerit peculiari narratione dignum. *Ex ead. §. 10.*

29. Agent primò de profectu Nostrorum in Domino, & explicabunt, si quid in eo genere ad ædificationem facere possit; ut si profectus in virtute aliqua particulari fuerit eximius, aut si ponatur novum aliquod, & præclarum medium ad eam consequendam adhibitum. Viventium etiam illa promulgari poterunt, quæ in ingressu contigerunt, & non fuerint propria unius. Deinde de ministeriis Societatis erga proximos, ut de Concionibus, Lectionibus Sacris, Doctrina Chri- De profectu nostrorum, & ministeriis. *P. 8. c. 1. lit. M. Ex ead. §. 11.*

Christiana, & Exercitiis Spiritualibus, Visitatione Carcerum, & Hospitalium, reconciliatione dissidentium, de Pœnitentium frequentia, & de aliis nostri Instituti piis operibus; ita tamen, ut ea tantum commemorentur, quæ sunt alicujus momenti, non levia quæcumque, & minuta; vel quæ licet alicujus sint momenti, communia tamen sunt, & quotidiana, ut quæ perpetuò fieri solent: quæ ideo cum ordinaria sint, satis erit, nisi insigne aliquid habeant, breviter perstingere. Item de Scholis, & Discipulorum numero, & profectu, præsertim in Universitatibus, & Collegiis majoribus, de bona item Societatis existimatione: de contradictionibus autem, & persecutionibus, si quæ fuerint, ea tantum attingant, quæ ædificationi fore videbuntur. Dicent etiam de piorum erga nostros Caritate, & eleemosynis paulò insignioribus. Non ponantur aliena, aut nobis valdè leviter adnexa; sed verè nostra. Nostra enim non sunt, quæcumque nostri Amici, Devoti, Fundatoresve gesserint. Quod si hæc etiam ad nostra pertinere judicentur, indicanda est causa, & connexio, ut referri in annuas possint. Si quando autem, quod perraro accidet, aliquid erit tam grande, tam-

Ex ead. §. 12.

Ex ead. §. 11.

tamque illustre, ut a nobis licet remotum, per nos tamen ab oblivione vindicari conveniat, tum adhibenda præmonitio erit, ne inconsultò factum videatur.

30. Hæc omnia exponent, quamplenissimè fieri poterit (semper tamen vitata nimia prolixitate), adhibitis omnibus circumstantiis, etiam nominibus eorum, qui eas res gesserunt, ut, si opus fuerit, aliquando conscribi possit Historia. Qua etiam de causa cum aliquid occurret dignum memoria, quod tamen propter aliquam causam non expediat omnibus vulgari, id scribent separatim integre, & perfectè: in illa autem communi narratione, vel omnino reticebunt, vel ea tantum excerpent, quæ ædificationi esse possunt. Et, quæ ad externos pertinent, ita narrentur, ut in ea ipsa Domo, aut Civitate, ubi scribuntur, ac ubique publicè legi citra cujusquam offensionem possint. Vitentur denique exagerationes rerum, amplificationesque verborum, ut simplex, & religiosa veritas in omnibus eluceat: & pro miraculis non ponantur, quæ miracula non sint; nec incerta, quæque diligenti adhibita inquisitione comperta non sint.

Circumstantia in scribendis.

Ex ead. §. 14.

Ex ead. §. 13.

f 31. Cum

Statim legantur. 31. Cum Litteræ Annuæ Romæ confectæ ad Provincias mittentur, legantur quamprimum in singulis Domibus, & Collegiis. Et ut Coadjutores Nostri Temporales ex Latinis etiam Litteris fructum aliquem percipiant, sit aliquis, qui illarum summam, aut interpretationem aliquo modo explicet: neque ultra duas hebdomadas retineri debent, ut ad reliqua loca citius deferantur. Postquam verò ubique perlectæ fuerint, in præcipua Domo, vel Collegio ejusdem Provinciæ asserventur, & simul consuantur.

Coadjutoribus explicentur.

In præcipua Domo vel Collegio asserventur.

De Catalogis, & Informationibus Annuis.

1. Ad clariorem omnium Nostrorum cognitionem Superiores Domorum, & Collegiorum duos Catalogos conficiant ante id temporis, quo Procuratores Provinciarum ad Generalem veniunt, ità exactè, ac si numquam missi fuissent. In primo describantur omnes, qui in suis Domibus, vel Collegiis, ac Missionibus sunt, in quo contineatur uniuscujusque nomen, cognomen, patria, ætas, vires, tempus Societatis, Studiorum, & ministeriorum,

Catalogi quomodo, & quando conficiendi. P. 8. c. 1. lit. N. & p. 9. c. 6. §. 3. & Canon. 28. Cong. 2.

Quid in primo.

rum, quæ exercuit, & gradus in litteris, si quos habet, & an Professus, vel Coadjutor sit, &c., & a quo tempore.

33. In secundo Catalogo dotes, & qualitates uniuscujusque describantur, videlicet, ingenium, judicium, prudentia, experientia rerum, profectus in litteris, naturalis complexio, & ad quæ Societatis ministeria talentum habeat: quæ omnia diligenter, re DEO prius commendata, & maturè considerata, & omni privato affectu semoto, sincerè, & breviter perstringenda erunt. Et utrumque Catalogum ad suum Provincialem mittant. Quid in secundo.

34. Sub finem cujusque anni interjecti tertium etiam alium brevem Catalogum ad Provincialem mittant, continentem nomina, & ministeria, in quibus unusquisque Nostrorum occupatur. Mittant etiam supplementum primi, & secundi Catalogi, in quo ea tantum adnotabunt, quæ eo anno de novo occurrerint addenda; ut qui in Societatem interim fuerint admissi, aut ab ea defuerint, vel quod mortui sint, vel alia quavis causa. Quid in tertio.

35. Hunc tertium Catalogum, & supplementum primi, & secundi Catalogi Quando Romam mittentur:

 logi

logi totius Provinciæ, cum narratione pro annuis litteris, de qua dictum est, ad Generalem mittet Provincialis mense Januario: primum verò, & secundum per Procuratorem Provinciæ, ad eumdem sigillo suo obsignatos perferendos curabit. Quòd si quid ipsi in his Catalogis, & informationibus notandum, addendumve videretur, id seorsim ad Generalem scribat.

De Catalogo rerum. *Vid. Ord. Gen. cap. 19.*

FINIS.

IN-

INDEX
REGULARUM, ALIARUMQUE RERUM,
QUÆ IN HOC LIBRO CONTINENTUR.

Juxta ordinem, quo collocatæ reperiuntur.

For-

LAUS DEO.

REIMPRIMATUR,

Si videbitur Reverendissimo Patri Sacri Palatii Apostolici Magistro.

Benedictus Fenaja Congreg. Missionis Archiep. Philippensis Vicesg.

REIMPRIMATUR.

Fr. Thomas Vincentius Pani Ordinis Prædicatorum Sac. Palat. Apost. Magister.